

ת"פ 42532/04/15 - מדינת ישראל נגד א מ

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 42532-04-15 מדינת ישראל נ' מ

בפני כבוד השופטת מרב גרינברג
בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד מוטי חבה

המאשימה

נגד

א מ

ע"י ב"כ עו"ד ענת קירשנברג

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מוטי חבה

ב"כ הנאשם עו"ד ענת קירשנברג

הנאשם בעצמו

הכרעת דין

בפתח הכרעת הדין אני מודיעה, כמצוות סיפת סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982, כי החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

פתח דבר

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו שני אישומים, האחד, בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה לפי סעיף 382 ג) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") והנוסף-בעבירה של תקיפת בת זוג לפי סעיף 382(ב)(1) לחוק.

2. כמפורט בעובדות האישום הראשון, ביום 29.11.14, בשעת לילה, בביתם, התפתח ויכוח בין בני הזוג בנוגע לשתיית אלכוהול ע"י הנאשם ושליחת הודעה בפייסבוק למכרה של הנאשם. המתלוננת העירה על כך לנאשם, ובתגובה הרים הנאשם תנור חימום דולק, השליכו לעברה ופגע בה, בהמשך הכה בה בידיו ובעט בכל חלקי גופה. משניסתה להימלט, תפס בה והמשיך להכותה בכל חלקי גופה. לאחר מכן, בחדר הארונות, אחז

במתלוננת ודחפה לתוך תא הארונות וכתוצאה מכך נפל על ראשה מוט ברזל, בעוד הנאשם ממשיך להכותה.

לאחר שברחה לפרוזדור הבית, תפס הנאשם בצדי החלוק שלבשה, הרימו לכיוון צווארה וחנקה. בתגובה דחפה אותו המתלוננת ושרטה אותו בפניו. המתלוננת נמלטה לעבר דלת הכניסה, בעוד הנאשם מושך בשערותיה, מפילה על הרצפה, גורר אותה בעודה אווז בשערותיה וממשיך ומכה בכל גופה, כשהוא מקללה. בהמשך, לאחר שנפלו משקפי הנאשם, ברח ממנו המתלוננת והודיעה לו כי מתכוונת להתקשר למשטרה. המתלוננת השליכה בקבוק שתייה חריפה מהחלון, והנאשם ניגש אליה, הכה ובעט בכל חלקי גופה. לאחר מכן עזב את הבית. כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת המטומות ברגליה, ידיה, גבה ומותנה השמאלי. באישום השני מיוחסת לנאשם תקיפת המתלוננת בכל גופה, כשלושה חודשים עובר לארוע המפורט באישום הראשון.

3. בישיבת המענה לכתב האישום, כפר הנאשם במיוחס לו וטען שהותקף ע"י המתלוננת.

4. במסגרת דיון ההוכחות נשמעו עדות המתלוננת (עת/4), עדות העובדת הסוציאלית של בית החולים, הגב' שרון כתב (עת/1), עדויות השוטרים נטלי כהן (עת/2), הודיה יפת (עת/3), גפן גינדי (עת/7), רוני יהואש (עת/8), עדות אחות המתלוננת (עת/5) ועדות גיסה (עת/6). הנאשם העיד להגנתו וכן העידה חברתו לעבודה (עה/2).

יריעת המחלוקת

5. כעולה מגרסת הנאשם, מאשר כי נתגלע בינו ולבין המתלוננת ויכוח, אך טוען שלא תקף אותה אלא הותקף על ידיה ולראיה סימני החבלה על גופו ומשקפיו השבורים. המתלוננת מאשרת ששרטה אותו כדי להגן על עצמה.

טיעוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה, עו"ד גורלניק, עתרה בסיכומיה להרשעת הנאשם בעבירות המיוחסות לו בהתבסס על עדותה המהימנה והסדורה של המתלוננת. לשיטתה, המתלוננת העידה מדם ליבה ואילו עדותו של הנאשם לא אמינה ומלווה תמיהות. עוד הפנתה לעדויות עת/1, העובדת הסוציאלית, לאחותה וגיסה המחזקים גרסת המתלוננת.

7. מנגד, עתרה ב"כ הנאשם, עו"ד קירשנברג, לזיכוי הנאשם. לשיטתה, התשתית הראייתית שנפרשה בפני בית המשפט אינה מאפשרת קביעת ממצאים בשאלת אשמתו של הנאשם. עוד הפנתה להעדר אינדיקציה לחבלות בתיעוד הרפואי שהוגש והציגה סתירות בעדות המתלוננת. עוד סבורה שעדויות עדי התביעה הנוספים אינן מחזקות גרסתה וכי המאשימה נהגה איפה ואיפה, כשבחרה, ללא בסיס ראייתי, לאמץ את גרסת המתלוננת על אף שגם הנאשם הותקף וחבל. על כן סבורה שניתן, לחילופין, לבטל את כתב האישום מכח דוקטרינת האכיפה הבררנית.

פרשת התביעה

8. המתלוננת, בעדות מפורטת ביותר (שאף הוקלטה ותומללה), סיפרה בעדותה כי הייתה נשואה לנאשם כשנה וחצי, ללא ילדים, וכי כבר בראשית נישואיהם התגלעו ביניהם מחלוקות רבות, רובן נוגעות להרגלי שתיית האלכוהול של הנאשם. באשר לארוע הראשון, שארע ארבעה חודשים לאחר נישואיהם, סיפרה שבאותו היום החליטו לצאת לבילוי משותף בחוף הים, הנאשם קנה בקבוקי שתייה חריפה והדבר הוביל לויכוח ביניהם, עם חזרתם הביתה. המתלוננת חששה שהמצב יחמיר, לכן עלתה לחדר השינה, הבחינה בהודעה שכתב בגנותה בפייסבוק לחברה ושלחה לו הודעה בה רשמה שהתבייש לו. **"פתאום אני יושבת בחדר, הוא נכנס, דפק את הדלת ברגל שלו, מכה חזקה, אני פחדתי, אז נכנס לקח תנור חימום וזרק אותו עליי והתחיל להרביץ לי, אני ברחתי על המיטה אבל הוא לא הפסיק, הוא המשיך לתקוף אותי ולהרביץ לי. הייתה ביד שלו סיגריה והוא ניסה לכבות אותה על הגוף שלי"** (פרו', עמ' 77). עוד מספרת שברחה לדר הארונות, הנאשם נכנס ודחף אותה, כשמוט ברזל נפל על ראשה. בהמשך, אחז הנאשם בחלוק הרחצה שלה וסובב אותו סביב צווארה והידקו בתנועת חניקה. המתלוננת ניסתה להמלט מאחיזתו ולהוריד את משקפיו, על כן שרטה את פניו עד ששניהם נפלו על הרצפה והיא ברחת מהמקום.

9. בהמשך עדותה מספרת שניסתה לברוח מהבית, הבחינה שהדלת נעולה **"חזרתי כדי לקחת את המפתחות, אז הוא תפס אותי עוד פעם מהשיער, משך אותי, הפיל אותי על הרצפה, וסובב אותי על הרצפה מהשיער שלי והתחיל להכות אותי, פעם כשהוא משכיב אותי על הבטן ופעם כשהוא משכיב אותי על הגב, אז נפלו המשקפיים ואז הצלחתי לברוח ואמרתי לו שאני עכשיו אתקשר למשטרה"**. (פרו', עמ' 79). לאחר מכן, השליכה את בקבוק האלכוהול מחלון הבית והנאשם המשיך להכותה.

10. עוד טוענת העדה שהנאשם הרבה לשתות לשוכרה וגם השתמש בסמים (פרו', עמ' 84). בחקירתה הנגדית, הבהירה שהנאשם השליך לעברה תנור חימום גדול (המורכב משלוש ספירלות) דולק (עמ' 94) והתנור פגע ברגלה. במהלך חקירתה (עמ' 100-97) חוזרת ומתארת את ארועי האישום הראשון, כשעומדת על כך שהנאשם הכה מספר פעמים בכל גופה, בעט בה וחנק אותה. עוד הוסיפה המתלוננת שניגשה לקבלת טיפול רפואי למחרת בבוקר, מאחר שהארוע הסתיים בשעת לילה מאוחרת והשאילה את רכבה לאחיה (עמ', 113,87), וכן שלאחר הארוע, נעדרה מהעבודה לפרק זמן שאינה זוכרת (עמ' 101). לטענת המתלוננת הנאשם לא כלכל אותה ואף לא שילם לה דמי מוהר.

11. עוד העידו הגב' שרון כתב (עמ' 1; ת/1), עובדת סוציאלית מטעם בית החולים ששוחחה עם המתלוננת, המתלוננת סיפרה על תקיפה קשה שחוותה הכוללת חנק והשלכת חפצים לעברה. עוד דיווחה לה שמבקשת להתגרש מהנאשם. עמ' 2, השוטר נטלי כהן, סיפרה בעדותה שהגיעה למקום הארוע, כעולה מדו"ח הפעולה שערכה (ת/3), לאחר שהתקבלה במוקד המשטרה קריאה כפולה הן מהנאשם והן מהמתלוננת. השוטר פגשה בנאשם מחוץ לבית, הבחינה בסימני שריטות על פניו וזה מסר לה שהמתלוננת הכתה אותו ונעלה אותו מחוץ לבית. בבית פגשה במתלוננת **"מתקפלת ואומרת שיש לה כאבים"** (ת/3) וזו סיפרה לה את שארע. עוד חזרה וסיפרה שסובלת מכאבים **"בראש ובבטן ויש לה סחרחורת"**. השוטר עזבה את הזירה כשהיא סבורה שהמתלוננת

נלקחת לטיפול רפואי ע"י אחותה שהגיעה למקום. עוד מסרה שבבדיקה שנערכה על המתלוננת, לא נצפו עליה סימני חבלה. השוטר מאשרת בעדותה שהבחינה במוט שבור ובחדר מבולגן. עוד התרשמה שהמתלוננת מאד מפוחדת ומאד לחוצה (עמ' 25) והסבירה שהחליטה לעכב את הנאשם דווקא, בשל התרשמותה ממצבה הקשה של המתלוננת.

12. אחות המתלוננת, הגב' ד ע א ח (עת/5), סיפרה בעדותה כי הקשר הזוגי בין אחותה לנאשם היה מתחילתו אלים ושבירי. ביום הארוע, שהתה בחתונה והגיעה ישירות לבית המתלוננת, כשבמקום נכחו כבר שוטרים. האחות ביקשה מהמתלוננת שלא תתקשר לאחיה כדי שהארועים לא יצאו משליטה (עמ' 140). עוד הבחינה שאחותה בוכה ועל גופה סימנים. בחקירתה הנגדית הוסיפה, שנשארה בבית אחותה עד שעות הבוקר המוקדמות ולאחר מכן הסיעה אותה לבית הוריהם (עמ' 142).

13. עד תביעה נוסף הוא גיסה של המתלוננת, מר ס כ (עת/6), רופא שיניים במקצועו. בעדות סיפר שהיה מעורב בקשר בין בני הזוג מראשית נישואיהם ואף ניסה מספר פעמים לגשר ביניהם. הנאשם סבר שהמתלוננת חוצפנית ועצבנית ואילו המתלוננת כעסה מאד על כך שמרבה לשתות שתייה חריפה. ביום הארוע, המתלוננת התקשרה אליו וסיפרה לו שהנאשם הכה אותה. עוד סיפר על מקרים נוספים שבהם ניסה לסייע לבני הזוג, כך באחד הימים התקשר אליו הנאשם וסיפר לו שהמתלוננת נעלה את דלת ביתם ואינה מאפשרת לו להיכנס, העד התקשר למתלוננת כשבתוך כך ערב הנאשם את המשטרה (פרו' מיום 3.11.16, עמ' 9). בחקירתו הנגדית אישר שהזוג לא נקט באלימות בנוכחותו אך באחת הפעמים המתלוננת התפרצה והשליכה כסא בחדר. (שם, עמ' 10). עוד מאשר שהמתלוננת התלוננה בפניו פעם אחת בלבד- ביום הארוע- שהנאשם נקט כלפיה באלימות (שם).

14. עוד הוגשה תעודה הרפואית (ת/2), לפיה המתלוננת אכן ניגשה לקבלת טיפול רפואי בבית החולים "מאיר", יום למחרת בשעות הבוקר. המתלוננת התלוננה על כאבי ראש, צוואר, בטן וכתף שמאל. לא צוינו במסמך ממצאים רפואיים והיא שוחררה ללא כל המלצה. גובת אמרתה של המתלוננת, השוטר גפן גינדי (עת/7), סיפרה בעדותה שהבחינה בסימנים על גופה ותיעדה אותם (תמונות ת/5). עוד אישרה שהמתלוננת נחקרה תחת אזהרה בחשד לתקיפת הנאשם ושבירת משקפיו (נ/2). כן אפנה לעדות השוטר רוני יהואש שערך מזכר ת/8, לפיו בשיחה עם המתלוננת אישרה שהדם שנמצא על החלוק הוא של הנאשם. כמו-כן, תמלל השיחות של בני הזוג עם המוקד ביום הארוע (ת/11 ות/12).

עדות הנאשם

15. בהודעתו מיום 29.11.14 (ת/6), הכחיש הנאשם את המיוחס לו וטען כי הוכה ע"י המתלוננת. לגרסתו, לאחר שהבחינה בהודעה בפייסבוק שהכעיסה אותה, החל ביניהם ויכוח במהלכו הכתה אותו מכת אגרוף באזור המצח, שברה משקפיו ושרטה אותו בפניו. הנאשם מאשר שדחף אותה ממנו אך כדי להדוף אותה. עוד מוסיף שקיללה אותו, ירקה עליו עד שנאלץ לצאת מהבית ולהתקשר למשטרה. הנאשם אישר ששתה כוס וודקה וכן שהמתלוננת זרקה בקבוק הוודקה מבעד לחלון. באשר לגרסת המתלוננת, הנאשם מכחיש המיוחס לו ומגדירה "סיפורי סבתא" (ת/6, עמ' 2, ש' 37).

16. בתמונות ת/4 ניתן להבחין בשריטות על ידיו של הנאשם, פצע מדמם בשפתיו ומשקפיו השבורים.

17. בעדותו בבית המשפט עמד הנאשם בהכחשתו. הנאשם כבן 44, עובד כמהנדס מחשבים, סיפר כי נישא בשנית למתלוננת שהינה קרובת משפחה רחוקה שלו, מבלי להכירה ממש וכי כבר בימים הראשונים של נישואיהם, הבין ששגה וכי הקשר ביניהם לא עתיד להצליח. לאחר מספר ויכוחים ואלימות מצד המתלוננת, עזב את הבית לתקופה וחשש שתעליל עליו. באשר לארוע הראשון הסביר שכתב הודעת פייסבוק למכרה וקיבל מהמתלוננת, בתגובה, הודעה קשה ורצופת קללות. בהמשך בחדר השינה, טוען שהוא נפל על מתלה הבגדים בחדר הארונות והותקף ע"י המתלוננת ששרטה אותו, צרחה וקיללה. עוד מוסיף שהמתלוננת רדפה אחריו והצליחה להפיל אותו (פרוטוקול מיום 19.1.17, עמ' 21). הנאשם הכחיש שתקף את המתלוננת וטוען שהחבלות על גופה לא נגרמו מאותו הארוע אלא מדובר בסימני חבלה ישנים מנפילה. (עמ' 22). הנאשם מאשר שדחף את המתלוננת כדי להרחיקה ממנו ועל כן נספג דם מידי על החלוק שלבשה (עמ' 23, עמ' 33).

18. עוד מכחיש הנאשם שהתקרב אליה כשבידו סיגריה בוערת וטוען שאינו נוהג לעשן בבית (שם, עמ' 23). באשר לנסיגות הגישור ע"י העד כ, מאשר שהתחייב בפניו להפסיק לשנות אלוהול. בחקירתו הנגדית, תיאר את המתלוננת כאלימה ועצבנית (שם, עמ' 26) ושב והכחיש המעשים המיוחסים לו.

19. עוד העידה מטעם הנאשם, עדת ההגנה, הגב' מ פ, שעבדה בצמידות לנאשם כשלוש וחצי שנים. העדה סיפרה שמעולם לא ראתה את הנאשם מאבד את סבלנותו (פרו' מיום 22.2.17, עמ' 35), לא ראתה אותו שותה אלוהול או סובל מבעיה בתחום זה והגדירה אותו "אדם עדין" (שם, עמ' 36).

דין והכרעה

20. **כידוע, במשפט הפלילי, מוטל נטל השכנוע על כתפי המאשימה והיא יוצאת ידי חובתה כאשר יש בחומר הראיות כדי להוכיח את כל יסודות העבירה במידה שלמעלה מספק סביר. לאחר ששמעתי ראיות הצדדים וטעוניהם, מצאתי לקבוע שהמאשימה לא עמדה בנטל זה ואני מורה על זיכוי הנאשם מחמת הספק.**

21. יריעת המחלוקת בתיק שלפניי אינה רחבה, כך מסכימים הצדדים שהקשר בין בני הזוג התברר מראשיתו כלא מוצלח ורבו בו הויכוחים והמחלוקות על זמנים של זוגיות טובה והערכה הדדית. גם ניסיונות לגשר בין בני הזוג, באמצעות העד כ, לא עלו יפה, כך שבין השניים שררו מתח ועוינות. המתלוננת כעסה על הרגלי השתיה לשוכרה של הנאשם, והנאשם- על התנהלותה העצבנית והתוקפנית כלפיו.

22. גם הרקע לאירועי האישום הראשון אינו במחלוקת, בני הזוג שבו מבילוי משותף בחוף הים, התפתח ויכוח ביניהם מאחר שהנאשם שתה במהלכו שהסלים לאחר שהמתלוננת הבחינה בהודעת פייסבוק שרשם למכרה

ועוררה את חמתה. מכאן, מתפצלות גרסאות הצדדים, כשהמתלוננת מגוללת בעדותה התנהלות אלימה מתמשכת מצד הנאשם שהחלה בהשלכת תנור חימום דולק לעברה וניסיון לכבות סיגריה על גופה, המשיכה לדחיפתה לתא ארונות, חניקתה באמצעות חלוק הרחצה שלבשה, והסתיימה בהכאתה מספר פעמים בכל גופה. הנאשם מצדו, מכחיש מכל וכל תקיפתה אך ממקם את הארועים פיזית ובציר זמן בדומה למתלוננת. גרסתו, לפיה נשרט בידיו ובפניו ע"י המתלוננת, ששברה אף משקפיו, אף היא אינה במחלוקת.

23. ראיות המאשימה התבססו בעיקרן על עדות המתלוננת אל מול עדות הנאשם, בצירוף עדויות אחרות וגיסה כחיזוק לגרסתה.

24. לאחר ששמעתי בקשב רב העדויות וטיעוני הצדדים, התרשמתי מזוג, שלאחר נישואיו לא הצליח לבסס קשר זוגי של ממש. ככל הנראה השוני באישיותם של בני הזוג בנוסף לחיבתו של הנאשם לטיפה המרה, דרדרו הקשר ביניהם, עד, לעיתים, נתק של ממש. מעדויות בני הזוג ניתן להתרשם מחוסר הערכה הדדי וגם לאחר גירושיהם, נותרו השניים טעונים וקעוסים.

25. המתלוננת מסרה בעדותה גרסה עקבית התואמת הדברים שמסרה במשטרה, לעובדת הסוציאלית עת/1, לאחותה ולשוטרת נטלי שהוזעקה לביתם ביום הארוע. בכל אמירותיה מספרת על אלימות קשה ומתמשכת מצד הנאשם שארעה במספר צמתים, בתחילה בחדר השינה, כשהשליך לעבר תנור חימום גדול דולק, בחדר הארונות שנפל מוט ברזל על ראשה, בפרוזדור שכרך חלוק הרחצה סביב צווארה ובהמשך שהיכה אותה מכות בכל גופה, בין היתר, לאחר שהשליכה בקבוק וודקה מבעד לחלון.

26. אכן, בעדותה בבית המשפט הוסיפה המתלוננת שהנאשם ניסה לתקוף אותה באמצעות סיגריה דולקת, פרט שגם ב"כ המאשימה בשאלותיו תהה לגביו (פרו', עמ' 84), אך בכל היתר, חזרה ותיארה את מעשי האלימות המרכזיים שבוצעו, לדבריה, ע"י הנאשם.

27. מנגד, הציג גם הנאשם גרסה אחידה, לפיה לא פעל באלימות כלפי המתלוננת אלא היא כלפיו באמצעות שריטתו ושברית משקפיו. הנאשם מסר גרסה זו כבר בשיחה הראשונית למוקד המשטרה (ת/11), ובהמשך בחקירתו, בדבריו לגיס כ, לשוטרת נטלי שהגיעה למקום, וחבלותיו אף מתועדות בתמונות, ת/5.

28. במצב דברים זה, מדובר בתיק מסוג "גרסה מול גרסה", המעלה קושי של ממש לקביעת ממצאי עובדה, במידת הוודאות הנדרשת בהליך הפלילי.

29. **האם יש בראיות התביעה הנוספות כדי להטות את הכף?** המאשימה, בסיכומיה, סבורה שיש בעדויות העובדת הסוציאלית, אחות המתלוננת וגיסה כדי לחזק גרסת המתלוננת. העובדת הסוציאלית, עת/1, אכן פירטה בדו"ח מטעמה (ת/1) את גרסת המתלוננת, וכפי שכבר ציינתי, מדובר בגרסה דומה ותואמת. מעבר לכך, אין בעדותה כדי להוסיף דבר. הדברים נכונים, גם ביחס לעדות הגיס כ, שהמתלוננת התקשרה אליו ביום הארוע

ומסרה לו שהנאשם הכה אותה. הגיס לא נכח במקום, ומאשר בעדותו שלא היה עד להתנהלות אלימה כלשהיא של הנאשם כלפי המתלוננת. אדרבא, הגיס מציין שדווקא המתלוננת, התנהלה באחד ממפגשי הגישור בעצבנות ובכעס ואף התפרצה והשליכה כסא בתוך החדר. דברים אלו מחזקים דווקא גרסת הנאשם ביחס לאישיותה של המתלוננת ואופן התנהגותה.

30. גם אחותה של המתלוננת הגיעה ביום הארוע בשלב מאוחר יחסית, כששוטרים כבר נכחו במקום. האחות מאשרת שאינה מכירה היטב את הנאשם ולא פגשה בו בתדירות, ונראה כי תיאוריה את התנהלותו האלימה של הנאשם כלפי אחותה הוא פרי דברים ששמעה מהמתלוננת.

31. סוגיה נוספת בעלת משקל נוגעת לסימני החבלה שנצפו אם לאו על גופה של המתלוננת. מעדותה של השוטרת נטלי כהן שהגיעה ראשונה לבית המתלוננת, עולה שהמתלוננת התלוננה על מיחושים בבטנה וכאבי ראש אך לא על חבלות של ממש בדמות שריטות או חבלות קהות. השוטרת נטלי אף רשמה בדוח הפעולה שערכה (ת/3) שלא הבחינה בסימני חבלה על המתלוננת. על אף זאת, בין היתר משהתרשמה שהמתלוננת שרויה במצוקה, ביקשה להפנותה לטיפול רפואי ועזבה את המקום רק לאחר שסברה שהמתלוננת תתפנה לטיפול רפואי בתכוף ע"י אחותה.

32. המתלוננת לא מיהרה לקבל טיפול רפואי. למעשה, פנתה לקבלת טיפול לבדה, רק למחרת היום. בעדותה תולה שיהיו זה בשעת לילה מאוחרת ובכך שהשאיילה את רכבה לאחיה ועל כן לא יכולה הייתה להגיע לבית החולים. גם אם אקבל הסברי המתלוננת, עדיין עולה השאלה מדוע לא נעזרה באחותה, והדברים מתחדדים שכעולה מעדות האחות, שהסיעה אותה ממילא, במהלך הלילה, לבית הוריהן. (פרו' עמ' 113; עמ' 115).

33. מהתעודה הרפואית ת/2, עולה שלאחר בדיקה לא נצפו על המתלוננת חבלות והיא שוחררה ללא המלצות. אף המתלוננת מאשרת בעדותה שלא סבלה מדימום חיצוני (פרו', עמ' 132, ש' 13). לצד זאת, הוצגו תמונות המתלוננת שתועדו ע"י השוטרת הודיה יפת ובה נראים על גופה סימני חבלה במקומות שונים. הנאשם מוסר בעדותו שמדובר בסימני חבלה ישנים שלא נגרמו באותו ארוע אלא מנפילה במהלך ריקוד משותף (פרו' 19.1.17, עמ' 22). בהצטרף מכלול נתונים אלו, מתגלה קושי לא מבוטל לקבל גרסת המתלוננת שהחבלות שנצפו עליה בתמונות ת/5, אכן נגרמו לה ביום הארוע. ראשית, תמונה בעיניי מדוע במהלך טיפול רפואי מקצועי בבית החולים לא הבחין הצוות הרפואי בחבלות ומדוע לא הציגה אותן המתלוננת בפניהם. אף בפני השוטרת נטלי שהגיעה לזירה התלוננה רק על כאבי בטן וראש ולא על חבלות ממש. בנוסף, לא הבחינה גם השוטרת בחבלות כלשהן על המתלוננת. במידה שאכן מדובר בחבלות ישנות יותר, עולה חוסר התאמה בין תיאורי האלימות הקשים שתיארה המתלוננת בעדותה והעדרן של חבלות חיצוניות, קלות כחמורות, על גופה.

34. נקודה נוספת שמעיבה מעט על מהימנותה של המתלוננת בנושא זה, נוגעת לכתמי הדם שנמצאו על חלוק הרכצה שלבשה. הנאשם, בגרסתו, מוסר שמדובר בדמו, תוצאה של שריטות מדממות שנגרמו לו ע"י המתלוננת וככל הנראה נספג בחלוקה, בעת שהדף אותה ממנו. גם המתלוננת, בתשובה לשאלת החוקר, מזכיר ת/8, מאשרת את הדברים.

35. עם זאת, בעדותה משנה גרסתה וטוענת שמדובר גם בדמה. כך בעמ' 133 לפרוטוקול, משיבה בעניין זה "שממני ירד דם וממנו ירד דם, אני לא זוכרת אם זה דם שלי או דם שלי, לא זוכרת". (ראו גם בעמ' 135 לפרו').

36. אף טענתה של המתלוננת שהנאשם היה שותף עד שכרות במהלך הארועים, איננה מתיישבת עם ראיות התביעה הנוספות. הנאשם העיד על עצמו כמי ששתה כוס וודקה בסמוך לארוע, גם אם אניח ששתה יותר מכוס, לא ניכרו עליו, בהתאם להתרשמות השוטרים בשטח וגובת אמרתו, סימני שכרות. גובת ההודעה, השוטרת הודיה יפת, אף אישרה בעדותה שלא הבחינה בסימני שכרות אצל הנאשם. (פרו', עמ' 61). בנוסף, מדובר בנאשם שעובד כמהנדס מחשבים בחברה גדולה, ולדברי עמיתו לעבודה, עדת ההגנה, שעבדה עימו תקופה ממושכת, לא ראתה אותו מעולם שותה אלכוהול.

37. אינני שוללת גרסת המתלוננת ואף התרשמתי כי אכן בליל הארוע הראשון, פרץ בין בני הזוג ויכוח חריג שיכול שגלש לפסים אלימים. עם זאת, בתמונה העובדתית שהוצגה בפניי ובהנתן גרסת הנאשם וחיזוקיה, אין די כדי להגיע למסקנה מרשיעה, נקיה מספקות כנגד הנאשם ולקבוע אשמתו במכלול מעשי האלימות כמתואר בכתב האישום.

38. ודוק, אין במסקנתי זו כדי לקבוע שגרסת הנאשם הינה גרסת אמת. הנאשם אמנם נשרט ונחבל ומשקפיו נשברו, אך ספק רב בעיניי אם שקט על שמריו ולא פעל גם הוא באלימות כלפי המתלוננת. **"יש להבין, כי כאשר שופט או שופטת מעריכים את מהימנותה של עדות המושמעת בפניהם, אין הדברים בהכרח בגדר שחור או לבן. במילים אחרות, האפשרויות העומדות בפניהם אינן שתיים קיצוניות: אומן מלא בדברים או קביעה שהדברים הם דברי שקר. במנעד שבין שתי האפשרויות האמורות נמצאות אפשרויות נוספות. כך, ניתן לקבוע כי מידת האומן הניתנת לדברי העדה או העד הינה כזו שמספיקה לשם קביעה, כיהתביעה הוכחה במאזן ההסתברויות, אך אינה מספקת לשם הוכחה מעבר לספק סביר".** דברי כב' הנשיא גרוניס (כתוארו אז) בע"פ 3250/10 מדינת ישראל נ' פלוני (12.1.12).

39. דברים אלו נאמרים בקל וחומר ביחס לאישום השני המיוחס לו לנאשם. מדובר באישום שמלכתחילה נוסח בלקוניות ובכלליות יתר. בפועל, נראה שהמאשימה זנחה הוכחת אישום זה, כשעיון בחקירת המתלוננת, מעלה שלא נשאלה בעניינו ספציפית והתייחסה, בעדותה, למקרי אלימות נוספים, באופן מעורפל למדי שאינו מאפשר קביעת ממצאים בעניינו. (ראו פרו', עמ' 83, ש' 14-15).

40. **על יסוד המפורט דלעיל, מצאתי להורות על זיכוי הנאשם מחמת הספק מהמיוחס לו בכתב האישום.**

41. מעבר לצורך אציין שבחנתי גם טענת ההגנה לאכיפה בררנית, כשלטענת ב"כ הנאשם החלטת המאשימה להגיש כתב אישום רק כנגד הנאשם נגועה באפליה ובעיוות דין. כאמור, המתלוננת התלוננה על אלימות קשה ומתמשכת מצד הנאשם, השוטרת שהגיעה לביתה התרשמה ששרויה בלחץ ומצוקה, ולגרסתה נמצאו ע"י המאשימה חיזוקים ראייתיים. עוד לא התעלמה המאשימה מהחבלות שנגרמו לנאשם. בנסיבות אלו, מצאתי התנהלות המאשימה שקולה והגיונית.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתנה היום, י"ג אייר תשע"ז, 09 מאי 2017, במעמד הצדדים